

Vera Je Naša Pobeda

Propovedano 04.10.1958. u Jeffersonville-u, USA.

Uvod

Nesvakidašnja služba Vilijam Branhama, bila je odgovor Svetog Duha na proroštva u Pismu u Malahiji 4:5-6, Luka 17:30, i Otkrivenje 10:7. Ova služba koja je prekrila celi svet je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava, i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom u ovim poslednjim danima. O ovoj službi govoreno je u Pismu, što treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Molimo se da odštampana Reč postane upisana u vaše srce dok vi sa velikom pažnjom čitate ovu poruku.

Audio propovedi i štampane verzije propovedi propovedane od Vilijam Branhama su na raspolaganju i besplatne su za skidanje i štampanje sa Interneta na adresi www.nevesta-hristova.com

Ova brošura se može kopirati i deliti dokle god se kopira u celini, nemodifikovana, i dok se deli besplatno.

Vera Je Naša Pobeda

E-1 Privilegija je biti ovde večeras, u Gospodnjoj službi, ali sigurno je žalosno da ljudi ne mogu naći mesto za sedenje nakon što smo vas pozvali da dođete, i da onda nema mesta gde biste seli. I dok sam upravo sada dolazio ovamo gore, bili su ljudi svuda okolo po prozorima i gore i dole na ulici, i tako dalje, i nema za njih mesta ni–ni da uđu u zgradu, no to je ipak samo jedna malena crkva. I mi nikada nismo ovo reklamirali, čak ni u ovdašnjim novinama, mi smo samo... Oh, pa neki od naših prijatelja su nazvali telefonom i razgovarali su o dolasku, a mi smo im rekli da dođu. Tako da su se vesti rapidno širile okolo, neko je došao iz Lojevila, i onda je rekao još nekom, i još nekom. Znae već kako se to širi.

Ja sam želeo dobiti tu srednju školu ovde dole, ali oni–nisam nikako mogao obezbediti školu, i–onda bi mi to reklamirali. Želim da ljudi–da lokalni ljudi znaju da mi nismo pokušali da vas odvratimo od toga, već smo samo znali da je prostorija poprilično loša. Tako mi–da smo uspeli dobiti srednju školu, mi bi onda postupili tako, ali nismo mogli.

E-2 Tako dakle, ve–večeras će biti zadnje veče za deljenje knjiga koje su pozadi, gospodin Mercier i oni ih imaju, takođe i kasete, i sve to. A onda sutra ujutru je Nedeljna škola, i čim se Nedeljna škola završi, ako je Gospodnja volja, ja želim da govorim na jednoj Evandeoskoj službi i–dakle sutra ujutro. Ona će započeti u devet i trideset, mislim da je tako, zar ne, brate Nevil. U devet i trideset počinje Nedeljna škola, i odmah nakon lekcije Nedeljne škole, mi želimo propovedati jednu Evandeosku propoved i uputiti poziv grešnicima.

I ovih večeri, mi smo najviše posvećivali pažnje od prošle nedelje uveče, bolesnima, ljudima u potrebi, i ožalošćenima. A onda sutra uveče, mi ćemo pokušati, ako budemo u mogućnosti na bilo koji način, da pokupimo sve molitvene kartice koje su bile podeljene, da bi svako ko je došao i ima molitvenu karticu, mi–nakon što propoved bude završena, ako moramo možda neke izostaviti, a onda dovesti i druge gore, tako da bi mogli obezbediti da se molitveni red nastavlja, bilo bi nam drago da to učinimo. A molitvene kartice za sutra uveče će biti podeljene nakon Nedeljne škole ujutro. A odmah nakon Nedeljne škole, biće možda jedanaest i trideset, kada budu sutra deljene molitvene kartice. Dakle, vi koji imate vaše voljene, i tako dalje, koji dolaze da se moli za njih, dovedite ih ovamo najkasnije u jedanaest i trideset, ako ne budu mogli biti ovde i na jutarnjoj propovedi.

To je, ako imate mesto proslavljanja gde odlazite, pa mi vas nećemo–nećemo vas uopšte odvačiti odande. Mi želimo da se vi potpuno slobodno osećate u vezi onoga šta ćete učiniti.

E-2 Bio sam danas užasno zauzet, i upravo su samo pre par trenutaka oni došli, i rekli su: “Pa, ako ćeš doći dole, možeš odmah početi da propovedaš, mala zajednica se već ispunila.” I ja sam razmišljao o nekoliko stihova, i mislio sam da ću o tome večeras propovedati. I želim zahvaliti Gospodu, pre svega, za sve što je On učinio za nas. I stižu nam izveštaji o onima za koje je bilo moljeno i koji su bili na skupovima, velike stvari se dešavaju, upravo na ovom malom mestašcu ovde. I ne samo za one što su... dolazili su gore i lično je bilo moljeno za njih, već izgleda da su i ljudi nazad u slušateljstvu to još bolje primali nego vi koji ste bili ovde gore na platformi. Tako da je nama drago zbog toga. To je veoma fino videti ih da dolaze do toga na taj način.

E-4 Dakle, večeras, ja sam izabrao temu *Vera Je Naša Pobeda*. I ja želim da pročitam deo Pisma koji se nalazi u I Jovanovoj, u 5-oj glavi i u 4-tom stihu.

Jer, sve što je od Boga rođeno, pobeđuje svet. A ovo je pobeda koja je pobedila svet: naša vera.

Dakle, tako divne reči: Naša Vera Je Pobeda. I sada, govoreći o pobedi, bilo je mnogo velikih dobijenih pobjeda u ovom dugom vremenskom razdoblju otkako je čovečanstvo na zemlji. Čitao sam knjigu o predaji Pariza, koja se odigrala, u ovom zadnjem drugom svetskom ratu, kada je Hitler bio dovežen u Pariz kroz Trijumfalnu Kapiju, oni kažu da je to bila jedna takva pobjeda, da je trebalo tim Nemačima sati i sati da promarširaju kroz tu Trijumfalnu Kapiju, dok je Hitler pažljivo posmatrao a celo nebo je bilo iznad njega crno. Nebo je bilo prekriveno avionima koji su tuda leteli. Takvo vreme pobjede, da nakon što su oni dobili rat protiv Francuske, a Francuska se morala predati Nemačkoj...

E-5 A onda u Londonu, u Engleskoj, imao sam privilegiju da tamo na jednoj konferenciji, gledam jedan film koji su snimili Rusi, da kada se Berlin predao Rusima, i kako su te ogromne mase vojnog naoružanja, ta velika artiljerija koju su oni imali–sklopljeno na tim velikim tenkovima koji su se mogli kretati okolo, jednostavno su ušli u Berlin, jedva biste mogli videti kako je uopšte tamo moglo ostati bilo šta živo. Kilometar za kilometrom, i svi su oni veoma precizno gađali, gde su oni na kraju došli kao veliko mnoštvo skakavaca. Oni su bukvalno sravnili Berlin sa zemljom. A kada su povukli svoje tenkove, i kada je ušla

pešadija i sve dovršila, oni su dozvali gospodina Staljina. Kada su ga doveli avionom, i kada je sleteo, svi ti Ruski vojnici sišli su na ulice i igrali kazačok, kao što oni to rade, kao pobednici, znak Ruske pobeđe. I kako je Staljin pozorno stajao dok su desetine hiljada vojnika marširale ulicama Berlina, po svom tom pepelu.

A nemice su bile silovane po ulicama, i deca ubijana i neki od njih bili spaljeni, i tako dalje, ali to je bila velika pobeđa za Rusiju.

E-6 Onda mi je rečeno da je Napoleon, veliki pobednik prošlih dana, pre otprilike pet godina imao sam privilegiju da stanem pored Vaterloa. I ja sam—uzeo sam tamo jednu malu knjigu, i čitao sam o Napoleonovom životu. On je mrzeo Francuze. Došao je u Francusku, bio je rođen na ostrvu, i došao je u Francusku da postane jednak sa njima. Na početku je bio gospodin, ali mu je uspeh udario u glavu. Tu je rečeno: “Kada su žene stavljale svoju malu decu u krevet, da su ga se toliko plašili, (On je poslao u smrt svakoga ko se nije slagao s njim.) da su žene umesto izreke 'stara avet će doći po tebe.' govorile deci 'Napoleon će doći po tebe.' A mali svetlooki mališa bi brzo uvukao glavu pod jorgan, razmišljajući o tom velikom čudovištu, Napoleonu.”

Ali vidite li, pobeđa koju je on izvojevao, nije se održala. On je od samog početka bio jedan prohibicionista, i umro je u trideset trećoj godini kao alkoholičar. Pobeđe takve vrste ne opstaju, zato što nije izvršena ispravno. Nikada nećete izvući dobru stvar iz pogrešne. Vi morate odigrati pošteno po pravilu igre.

E-7 I svako od vas to zna, da na Olimpijskim igrama ili ma kom atletskom takmičenju, nije važno ako ste i prvi stigli na cilj, ali ako niste igrali igru prema pravilima, vi ste diskvalifikovani, Vi morate igrati tačno po pravilu.

I tako je to i sa ljudskim životom. Vi ne možete igrati pogrešno u pravilima života, i očekivati pobeđu. Vi morate to igrati prema Božijoj Reči, i po svrsi zbog koje ste došli ovamo.

E-8 Dakle, ima tako mnogo ljudi koji deluju kao da nemaju neku svrhu u životu, a posebno u ovim danima u kojima mi živimo. Ljudi izgleda da misle da sve što oni treba da čine je da se utrkuju sa nekim drugim, sa svetskom modom, i sa primamljivim stvarima koje im svet nudi. Recimo ovako nekako, ako odete u školu i neka mala devojka nosi neki mali kaputić, ili haljinu, ili kako god da vi to nazovete, ambicija svih ostali je da se ugledaju na tu devojku.

Neke žene vide na televiziji neku određenu damu kako se pojavljuje obučena u određenu modu, pa, njihova ambicija je da se oblače tako i da se ponašaju tako. I izgleda da je to postao konačni cilj u Američkoj naciji samo da se dobije novi posao, ili da poraste plata, ili da se nabavi televizor, ili novi automobil.

E-9 Dozvolite mi da kažem ovo, te stvari bi mogle biti sasvim u redu, ali postoji viša ambicija u ljudskom životu od tih stvari. A Hrišćani bi trebali usmeriti svoje osećaje na više ambicije.

Mislim da bi nam se svima isplatilo da se zaustavimo i da se zapitamo koji je glavni razlog što smo ovde. I Ko god da je bio toliko ljubazan da nas ovamo postavi, mi bi trebali da to preispitamo, i da pitamo Njega šta bi On želeo da mi radimo, da ispunimo svrhu svoga dolaska, onu svrhu koju On ima za nas. Ali mi izgleda da želimo samo da nastavimo sa svetom.

Dakle, Biblija kaže, da mi možemo pobediti svet. I kako ćemo mi to učiniti? Ne tako što ćemo pratiti svetsku modu, već Biblija kaže da je vera ona koja će da pobedi svet.

E-10 To me podseća na jedno vreme kada... Ne volim da izgovorim ovu reč, ali on je bio samo jedan skitnica koji je došao na vrata. I rekao je: “Da li možete da mi date jedan sendvič.”

Rekao sam: “Naravno, da li biste ušli.” I umesto da mu dam jedan sendvič, pomislio sam da mu spremim nešto za jelo. I spremio sam ono što mi je bilo tu nadohvat ruke, i namestio ga za sto da jede. I dok je jeo, mislio sam kako ću da razgovaram sa njim, ličio je na nekakvog putnika, i ja sam rekao: “Odakle ste?”

On je podigao malo ramena i rekao: “Niodakle.”

A ja sam onda rekao: “Pa, kuda onda ideš?”

Stao je sa jelom i pogledao na mene, i rekao: “Nikuda.” Pogledao je okolo i progutao jednu veliku knedlu, i rekao je: “Gospodine, tamo gde mi se odmara šesir, tamo se odmaram i ja.”

Rekao sam: “Razumem.” Pitao sam ga: “Otkada si u takvom stanju?”

On je rekao: “Oh, nekih dvadeset godina pa i više.” Nije imao ambiciju da poboljša sebi...

E-11 Dakle, to je upravo pristup ljudi. Upravo onako kako ja to nazivam: “lutalice, skitnice.” A i ljudi koji se samo pridruže crkvi su upravo takvi. Često razmišljam o plutajućim nanešenim drvima. Plutajuće drvo, upravo se zakači za njega svakakvo smeće. Upravo tako je i sa lutalicama po crkvama ili ma gde.

Dakle, ako krenete tokom, kao što je životni tok, i mnogo plutajućih drva se nalazi na svakakvom đubrištu, a ipak i čamac takođe tamo plovi. Ali ako ste приметili, da je to drvo načinjeno i oblikovano od

strane majstora, koji je napravio taj čamac. Ne samo da ga je oblikovao, već ga taj majstor i upravlja, i on je nošen silom. I mi smo napravljeni od iste stvari. Samo zavisi kuda se vaše ambicije kreću.

E-12 Da li ste voljni da dopustite glavnom zanatliji majstoru ono što bi On mogao upotrebiti, i Ono što bi On mogao kontrolisati, i ono što bi On mogao osnažiti. I ako ovaj mali čamac, koji je bio načinjen drugačijim i bio oblikovan umećem ruku našeg Majstora, i ako se on ikada zaglavi u nekom korovu uzduž plićaka, tamo je sila iza njega, mali čamac koga Majstor može okrenuti i odgurnuti ga ponovo u duboke vode.

Bog želi da nas oblikuje i da nas načini onim što On želi da mi budemo. Ali kako mi to možemo učiniti ili kako Bog to može učiniti, kada mi čak ne želimo biti mirni i dopustiti Njemu da On to učini. Mi želimo biti sami svoji majstori. Mi želimo misliti našim sopstvenim načinom razmišljanja. I mnogi ljudi dolaze u crkvu, i postaju članovi crkve, i upisuju svoja imena u knjigu, i čak uopšte i ne razmišljaju o onome šta ta crkva veruje, ili da provere kako ta crkva, kako oni propovedaju Reč Božiju, ili da li se oni drže Punog Evanđelja ili ne, ili samo uzimaju deo toga i onda dodaju tome veroispovesti, tumaraju, lutaju, i nikada ne dostignu nikakvu vrednost.

E-13 Ali da vam večeras kažem nešto, vi koji ste unutar i izvan zgrade: “Vi ćete završiti na odredištu u jednom od ovih dana, koje će biti dolina senki smrti. Ja bih vas posavetovao u ovom času, da se pripremite za susret s Bogom koga ćete morati sresti u taj čas. Vi ćete Ga ili sresti kao remek delo na kome je On radio, ili kao parče plutajućeg drveta koje odlazi na svoje konačno odredište. Dakle, nemojte koristiti svoj život da samo lutate okolo i plutate okolo, i u potrazi za boljim poslom, i da se bolje oblačite, i da nabavite novi televizor, ili bolja kola. Život znači više od toga. Nemojte pokušati da ga koristite i samo govoreći: 'Pa, ja...Ako se ostali učlanjuju u crkvu, pa i ja ću takođe.’”

E-14 Kada se vi pridružite crkvi, vi najpre trebate da proverite i da vidite šta je to što ta crkva zastupa. Da li je to samo jedno mesto gde se ljudi sastaju da se druže, ili je to mesto gde se propoveda Reč Živog Boga, i čvrsto zastupa svaku stvar zbog koje je Isus umro? Vi biste trebali to učiniti. Nemojte samo biti nošeni plutanjem plime i oseke, zato što: “Uzana su vrata i uzan je put koji vodi u život, i samo je nekolicina koji tamo idu. Zato što je širok put koji vodi u uništenje, i biće ih mnogo koji tamo odlazi.” Mi moramo imati nekakvu svrhu.

Dakle, nije bilo tako u prošlim danima ili u ovom danu, da kada jedan čovek pristupi Bogu da on ima svrhu zbog koje on to čini. Da li je vaša svrha da budete samo nošeni od neke zajednice, ili da gledate gore na Boga?

E-15 Danijel, kada je on bio odveden dole u Vavilon, znao je da odlazio daleko od svoje kuće, i da će biti rob jednom drugom narodu. Ali Danijel je imao svrhu u svom srcu, da bez obzira šta će oni njemu učiniti, da on neće sebe obesčasiti sa Vavilonskim grehom.

Oh, ako bi samo imali više takvih smelih ljudi, koji bi imali takvu svrhu u svom srcu: “Ako sam ja Hrišćanin, onda ću ja pronaći svaki Božanski blagoslov i držati ga se. Ako Biblija uči da ja mogu primiti Svetog Duha, ostaću na kolenima dok mi Bog ne da Svetog Duha, i neću odlutati od toga.”

E-16 Čitao sam o životu starog američkog Body Robinsona, ne tako davno. I on je bio zaista jedan veliki čovek, čovek ljubavi i čovek vere. I on je postao tako gladan za Svetim Duhom, zato što je Biblija to učila. I rečeno je da je on jednog dana špartao kukuruz, i on je zaustavio svoju staru mazgu, Elinu, i kleknuo je u jednom redu kukuruza, i rekao: “Bože, ako mi ne daš krštenje Svetim Duhom, kada se budeš vratio na zemlju, zateći ćeš ovde moje kosti.”

To je odluka u srcu u svrsi. To je kako se istinski ulazi u posao. Kada imate jednu takvu odluku u srcu, Bog će otvoriti prozore Neba. Nešto se mora desiti. Vi morate ući u odnos sa Bogom, i imati istu svrhu svog srca, i zahvalnost što vas je On spasao.

E-17 I kada je Daniel imao odluku u svom srcu, a đavo ga je nagonio da to i pokaže, ali mi vidimo da je to stajalo pred licima gladnih lavova. I ma koji čovek koji će ikada doći pred Boga, i istinski dole u svom srcu ima odlučnu veru, to će opstati i pred ždrelima smrti, ili ždrelima bolesti, ždrelima tuge; ono će čvrsto opstati jer vera je pobjeda. Vi ste pobedili svojom verom.

Abraham, upravo jedan čovek koji nije imao neku određenu svrhu svog života, bio je samo sa svojim ocem i prijateljima, dolazeći iz Vavilona, oni su se smestili u Senaru. A oni su tamo imali jednu sagrađenu kulu i tako dalje. I oni... Jednog dana, dok se Abraham molio, bez sumnje da se on temeljno pomolio, dok ga nije srela Božija ruka. Kako je on to učinio? Verom.

Možda je ovako nekako razmišljao: “Ako postoji Bog, koji je načinio kovčeg i proveo Noja kroz sve to, onda On živi i danas.” Negde u Paganskoj zemlji gde je on bio samo jedan putnik, on je dotakao Božiju ruku. A u tome, Bog mu je otkrio da postoji jedan grad, čiji je Graditelj i Stvoritelj Bog.

E-18 I mi vidimo da je Abraham ceo svoj život bio putnik i stranac za ovaj svet, jer imao je samo tu jednu ambiciju da pronade taj grad, čiji je Graditelj i Stvoritelj bio Bog. On se uhvatio za nešto. On se uhvatio Boga, i vere u tog Boga, jer on je video unapred Novi Jerusalim. Stavio je svoju torbu preko ramena, i postao je putnik, no nije samo lutao okolo bez ikakve svrhe, imao je veru da postoji grad, čiji je Graditelj i Stvoritelj bio Bog, jedan Večni Grad. Smisao njegovog života je bio da nađe taj grad.

I mogu li ja ovde reći, da je jednog dana kada se svršila bitka, on je sreo Kralja tog Grada. I On mu je služio Večeru Gospodnju, hleb i vino, Melhisedek.

Oh, vi ne možete imati takvu odluku u svom srcu u vezi ma kojeg Božijeg obećanja, a da ne nađete realnost toga. Ako vam je duša bila mučena gresima i sumnjama, usponima i padovima, nervozom, a nešto dole u vama vam govori da vi to možete nadvladati, zašto onda skitarate od crkve do crkve i od mesta do mesta? Samo kleknite dok ne dohvatite Nebo, upravo kao što sam ja to sinoć rekao: "Prođete kroz zvučni zid!" Onda ćete imati smisao života. Imaćete smisao pripadanja u crkvi. Vaše krštenje će imati smisao. Imaćete smisao u stvarima koje tražite.

E-19 Jer znamo da je Bog častan, i da je Bog istinit, i da Bog ne može lagati. I ako je Bog to položio u srce Abrahama Svojim Glasom, Svojom Rečju, onda je to Bog stavio pred nas u Svojoj Bibliji, i svedočanstvom Svetog Duha, povratkom Svetog Duha u znacima i čudesima, da je Isus Hrist još uvek živ i da je isti juče, danas, i zauvek. Zašto bismo mi onda i dalje tražili te stvari koje želimo?

Ako imate potrebu, ma kakvu potrebu, a da je Bog obećao u Svojoj Bibliji, On je onda ovde da zadovolji tu potrebu, ne morate onda dalje tražiti. Njegova Prisutnost je ovde. Njegov Duh je ovde, i On je voljan, i spreman, i žudi da vam da ono što vi tražite. Zašto biste to onda i dalje tražili?

E-20 Kada dolazite k Njemu, nemojte doći kao luralica. "Otiću tamo gore da vidim da li to deluje." Nikada nigde nećete stići, ali kada dođete sa jednom takvom odlučnošću, da rasprodete sve što imate... Kada ste se umorili od sveta, i greha, i nevere, i frustracija i sumnji, i dolazite ka živom Bogu sa dobro pričvršćenim sidrom za Stenu Vekova, Sveti Duh vas ovde povlači u Prisutnost Živog Boga, to će vam dati veru što će nadvladati ma šta što se nalazi u svetu: bolesti, oboljenja, i čak i samu smrt.

Kažete: "Rekao si smrt, brate Branhame." I to je tačno ono što sam ja i mislio. Smrt.

E-21 Nije li tako bilo sa Lazarom, koji je ležao mrtav u grobu, a i truljenje ga je zahvatilo, kada je Isus rekao Marti: "Gde ste ga sahranili? Ako ne budeš sumnjala videćeš Božiju silu."

"Nisam li ti Ja rekao da ne sumnjaš," Nije li On rekao i Jairu tu noć, odnosno tog dana? Ako samo budeš verovao videćeš slavu Božiju.

Dakle, vera pobeđuje smrt. Vera je pobeda nad smrću. Vera je pobeda nad grehom. Vera je pobede nad bolešću. Vera je pobeda nad brigom. Vera je pobeda nad frustracijama. Vera je pobeda nad ovim svetom.

E-22 Vi možete reći: "U vreme kada je Jovan to pisao, nije imao nevolje kao ja. On nije morao da se bakće sa ljudima kao što ja sada moram. On nije trebao proći kroz stvari kao što sam ja morao. On nije morao da se bakće sa istim ljudima." On možda nije morao da nadvlada istu stvar, ali on ih nikada nije iz toga isključio. Jer on je rekao: "Vera je ono što pobeđuje svet, sve stvari."

Kako to? U tome je vera. Ide preko toga. Kada je pred nas položena pisana Reč Božija, a Sveti Duh ovde objavljuje i prikazuje uskrsnuće Gospoda Isusa, sa Božanskim obećanjem ovde zapisanim, da: "Šta god želite u molitvi, verujte da ćete to primiti, i vi ćete to imati." I šta onda trebate učiniti? Da imate veru, ne samo neku plutajuću veru, ne samo neku takozvanu veru, već jednu istinsku veru.

E-23 Dakle, vera je osvajač; vera je pobednik. Ona nije neki mirotvorac, ona je pobednik. Vera je pobednik koji pobeđuje svet. Šta ona čini? Šta je vera? Ko je osvajač? Osvajač i pobeda je isto. Biti osvajač, znači oboriti nešto, nadglasati, svezati nekog, baciti u zatvor. To znači da greh, koji je nekad vladao nad vama, da vi sada vladate njime. To znači da ste vi to nadvladali, vi ste—vi ste se toga rešili. Vi ste veći nego što je to. Oh, osećam se sada religiozno.

Šta je bilo prvo, grešnik ili Spasitelj? Spasitelj, jer Spasitelj je moćniji od greha. Šta je bilo pre, Iscelitelj ili bolest? Ne bi mogao biti Iscelitelj a da nije iznad bolesti. To je Iscelitelj; to može nadvladati bolesti. A vera je pobeda koja nadvladauje svako đavolsko prokletstvo. Vera je pobeda.

E-24 Veru u šta? Ne veru u svoju crkvu, ne veru u vašu veroispovest, ne veru u nekog čoveka, već veru u Isusa Hrista koji je dao obećanje. To je pobeda. Šta je to? To je pobeda. Kažete: "Moje ruke su još uvek bogaljaste." Ali vera je pobeda. "Još uvek se osećam bolesno." Ali vera je pobeda. Oh, ona pobeđuje svet. Kada se molitvom možete popeti do Boga, i kada možete videti da je to nadvladano za vas. Onda vas ništa ne može pobediti. Vi ste nadvladali. Onda imate 100 kilometara slobode. Vi onda plovite slobodni.

Vi, koji ste bili pijanica i rob rakije, vi ćete biti onda gospodar nad time. Taj stari đavo koji vas je opijao, on sada gospodari nad vama, ali kada dobijete veru, ne mislim na takozvanu veru, već pravu veru, onda je on vaš sluga.

Vi koji ne možete da se odreknete duvana, vi žene i muškarci, kada dođete do jednog takvog mesta, gde ste vi to nadvladali verom, vi ćete onda gospodariti nad time.

E-25 Jedna mala žena, koja je sada ovde prisutna, ona je bila malo malo na oltaru. Jedna dobra žena, ali ona je počela da puši pre mnogo vremena, i ona to upravo nije mogla nadvladati. I ona je došla gore, i ja bih se molio sa njom, i izgledalo je kao da ona to ne može nadvladati. I znate sledeća stvar, ja sam joj ovde rekao; rekao sam: “Biće opasno na putu.”

Ona je rekala: “Pa, brate Branhame, ja sam plakala i preklinjala.”

Vidite li, samo emocije, lupanje u prazno. To neće ništa pomoći. I ja sam kleknuo da se molim s njom, i položio ruke na nju, i ona se vratila nazad a ja sam je sreo nakon par dana, upravo prevladana pušeci cigaretu, a ruke su joj još uvek bile braon boje.

I jedne večeri, tamo negde, otišla je kod doktora, obolela je i počela da propada, dok od nje nije ostala samo čačkalica; a lekar je posmatrao nju i rekao: “Rak, pušite cigarete...” Tamo se nalazila na smrt bolesna. Onda je počela da deluje.

E-26 Vidite li, davljenik će se hvatati za slamku. Dokle god vi možete otići iz ove crkve večeras i znati da možete biti član Metodista ili Baptista, dokle god možete ovde sedeti i govoriti: “Dakle, ja ću samo... Ja sam dobra osoba. Nema ništa lošeg u vezi mene.” Da, dotle vi ništa ne možete učiniti za sebe. Tako je. Ali kada vi vidite svoje grehe onako kako ih Bog vidi u Svetlu Njegove Biblije, kada vi to vidite, vi ćete se pokajati ili propasti, nešto će se desiti. Vi ćete početi sa delovanjem.

Izačićete odavde i nešto oko vašeg srca, možda će vas doktor tamo negde pregledati i reći: “To je infarkt.” Vi ćete početi da delujete. To je mesto kada je ona morala početi da deluje. A ta žena je ovde i sada gleda u mene.

E-27 I brat Robertson tamo nazad, i gospodin Vods ovde, brat Vod sedi ovde negde, i ja, išli smo u lov, mislim da je tako bilo, u nekom kombiju. I izgleda da nas je Sveti Duh pokrenuo da idemo u pravcu Knobsa tamo gde se ona nalazila. I kada sam stigao tamo, ona je imala san, i kada je Sveti Duh došao u sobu, ona se zaista predala tome, više nikada nije od tada pa nadalje zapalila cigaretu, i ugojila se mnogo kilograma, a oni ne mogu naći ni traga od raka. Šta je to bilo? To je vera koja pobeđuje. Zašto ona nije nadvladala kada sam se ja molio ovde sa njom? Ona je upravo lutala okolo. Ali kada je doktor rekao: “Imate rak, i umrećete.” Ona je počela da deluje. To je razlog zbog kojeg ga je morala dobiti.

Kada već počinjete da delujete, zašto onda čekati do te tačke? Zašto ne bi počeli sa akcijom sada? Položite svoju veru u Boga. A šta da je ta žena položila njenu veru na mene? To bi izneverilo, jer ja sam čovek. Ali kada je ona promenila njenu veru, ne u Branhamovu zajednicu, ili u William Branham-a, ili u ma koga drugog, već je položila njenu veru u Isusa Hrista, onda je ona dobila veru. Ona se podigla iznad svih strahova i sumnji, i Bog je nju iscelio. I oh, ona je nadvladala. Vera je pobjeda koja nadvlada.

E-28 Često sam se pitao zašto uopšte Hrišćani sebe frustriraju sa tim stvarima. Ljudi i žene mi često dolaze, i govore mi u svojim ispovestima i tako dalje, kada obavljam te privatne razgovore, i oni mi ih zateknemo u nekom pokretu, ispovedaju svoj nemoralni život i svakakve–svakakve stvari, jer oni to ne mogu poreći. Sveti Duh je upravo tamo. Ako oni pokušaju to prikriti, On im to stavlja do znanja. Tako da onda i oni to mogu reći. Ako oni pokušaju to zaobići, Sveti Duh ih zaustavlja, i kaže im: “Samo malo, ovde je neka takva i takva stvar.”

Tako da kada oni dolaze, oni počinju da mi govore o malim svetskim stvarima, i ja sam to primetio među vernicima. Vi ste nekud krenuli. Šta vas odvodi? To je vaša ambicija. Usmerite vaš cilj na Hrista, i prestanite da se usklađujete sa svetom.

E-29 Vi otvorite neki časopis, on će reći: “Dobro onda, Božanski iscelitelji današnjice; nepostoje takve stvari kao Božanski iscelitelji.” To će posejati sumnju u vaš um. Neko čuje na radiju kako govore: “O, propovedao je prilično dobru propoved, ali je rekao: 'Dani čudesa su prošli.'” Vi ćete to podržati. To vam oduzima snagu. Manite to. Budite ispravni s Bogom. Radije budite ono što jeste, ili nemojte uopšte biti ma šta. Božija Biblija to ne uči, onda se udaljite od toga. A ako Ona to uči, držite se toga.

E-30 To me na primer podseća na ovo. Šta ako bismo otputovali na trideset dana u jednu drugu zemlju? I da je u toj zemlji klima tako predivna, da se više nikada ne bi odande vratili. A tamo preko mi više nikada ne bismo morali umreti ili da ostarimo, već mi bismo upravo bili zauvek. Da li bih vas mogao zamisliti da idete okolo po radnjama “Sve za dolar” i kupovali gomilu gluposti da ponese to sa vama? Vi biste pokušali da se

otarasite od svih tih gluposti koje bi imali. I dok samo frustrirate sebe od pridruživanja jednoj crkvi pa drugoj, vi samo skupljate više gluposti. Ali ako budete razmišljali o tome kuda vi treba idete, vi ćete se otarasiti mnogih sumnji i besmislica. Imaćete pravu veru.

E-31 Ja razgovaram s ljudima. “Da li ste vi brat Branham, koji se moli za bolesne.”

“Da.”

“Pa to je protiv moje vere.” Pa onda vi uopšte i nemate vere. Biblija tako uči.

I mnogi ljudi dolaze u molitveni red, i oni kažu: “Pa, ja imam svu veru.”

Pa onda šta radite ovde gore? Oh, to onda nije tako. Istinska vera ne zna za poraz. Ona ne može biti poražena. Čak ni sama smrt, je ne može pobediti. Ona ne zna za poraz. Ona ne može biti poražena, i to je jedini način na koji vi možete ugoditi Bogu. “Jer bez vere je nemoguće ugoditi Bogu,” rečeno je u poslanici Jevrejima 11.

E-32 I na tom mestu, mogu li vas zamisliti kako idete okolo, neki od vas Hrišćana uličnog jezika, što upotrebljavate nepristojne prljave reči, a još uvek pripadate crkvi. Mogu li vas zamisliti kako trebate ići u tu drugu zemlju, i onda kako obilazite Ameriku učeći svakakav Američki uličarski govor koji biste mogli-mogli čuti? Naravno da ne bi. Ono što biste vi pokušavali da učinite, je da biste učili par reči koje se koriste tamo. Tako je. Makar da kažete: “Dobar dan, drago mi je,” samo toliko. I ja mislim, da bi ti—da bi to priličilo Hrišćanima, još više danas, ako bi pokušali da nauče nešto od tog Nebeskog jezika, slavljenje Boga, što ćemo mi tamo pevati i uživati. A ljudi koji neveruju u radosno vikanje; pa šta ćete vi raditi kada stignete tamo preko? Vi biste bili toliko van pozicije. Bolje nabavite veru i pobedite to sada, jer vera je pobjeda, koja pobeđuje. Ne, vi ne biste koristili takve male stvari kao što su te, vi biste imali pobjedu.

Vi kažete: “Kako da ja to učinim, brate Branham?”

Pa zašto, to je tako jednostavno, to samo... Dakle, ovde na skupu, vi se pitate kako da se podredite, evo kako... Vi ljudi u zgradi, mnoge ne poznajem. A ponekad na mojim skupovima ne poznajem nikoga, čak govorimo drugačijim jezicima. Ali kako ja to—ali kako ja to znam? To je podrediti sebe. Samo se predajte Svetom Duhu. Onda to više niste vi; vi onda ne znate šta ćete reći. Vi samo pustite da On govori. To je tako jednostavno učiniti.

E-33 Mnogi od vas verujete svojim lekarima. I vi to i trebate, ako već imate lekara. I onda kada se razbolite, vi ćete otići kod tog starog vernog lekara kome verujete. To je on što vi trebate učiniti. To je dobro. A onda, vi predajete njemu svoj slučaj. Ako on kaže da vi trebate ići u bolnicu, vi onda ne radite ništa drugo, već idete kući i pakujete svoje stvari i odlazite u bolnicu. Naravno. Vi verujete lekaru. I ako on ne odluči da vi trebate otići u bolnicu, on će onda ispisati recept i daće vam punu kesicu tableta. I vi ih onda progutate, a vi čak ni ne znate šta su te pilule, no vi imate veru u svog lekara.

E-34 A šta je sa Bogom? A vi ste uplašeni da progutate nešto od tih “duh-pilula” koje vam On daje: “Njegovim ranama vi ste bili izlečeni. Vera je pobjeda koja pobeđuje svet.” Progutajte to i vidite šta se dešava. To je poverenje; vi pokazujete koje poverenje imate u vašeg lekara tako što uzimate njegov lek, koji ustvari i ne znate šta je. Vi pokazujete poverenje u lekara kada mu se podređujete u operaciji. To pokazuje vaše pouzdanje u lekara. Ali kada to dođe do Hrista, vi se uplašite da Ga uhvatite za Reč. Kako to? Vera je pobjeda.

Vi morate večeras predati svoj slučaj Isusu Hristu, upravo kao što to predajete i lekaru. Daj mi šta god Ti želiš, Gospode; Ti si Lekar u ovom slučaju. Onda ste vi dobili vašu pobjedu. Onda ste dobili veru koja pobeđuje. Vi onda nikada više nećete juriti u neki novi molitveni red; više nećete juriti za ničim drugim; vi ćete to imati upravo tamo; to će onda biti sve završeno. Nikada više nećete ići od crkve do crkve da bi videli da li je neko došao do toga, ili da li je taj to dobio. Oni to nisu dobili, već vi ste taj koji je to dobio. Vi onda to imate. Kada imate veru, vi onda imate pobjedu.

E-35 Reći ću vam šta je danas nama potrebno Ameriko, i šta je nama potrebno večeras u ovoj zajednici, a to je dopustiti da Doktor Isus dođe i da izvrši operaciju na našoj veri. Doktori vam kažu da imate upalu slepog creva: “Skroz je zatrovano, mora da se izvadi. Ovo je pogrešno, i ovo, i to; mora da se izvadi.” Dakle, on to onda izvadi napolje tako da vaš organizam može da funkcioniše kako treba. A šta je onda večeras sa našom verom? Mi se plašimo da dozvolimo da Bog uzme svoju operativnu Reč, Njegov Nož, koja je oštija od dvoseklog mača i da nas operiše, i da nam kaže da je naš mali prljavi ples i naše prevare, da je to pogrešno, i da mi moramo da se oslobodimo svake senke, i da se uputimo na Večna Božija obećanja. Oh, ako mi budemo to učinili, Isus će izvršiti operaciju na našoj veri, oduzeće sve sumnje, sve strahove, i sve brige, sav greh, i sve što je tamo. I onda, kada je na našoj veri izvršena operacija, mi izlazimo odatle kao novo stvorenje. Mi smo onda drugačiji. Nama je potrebna jedna operacija.

E-36 Možete li verovati Isusu Hristu za tu operaciju? Možete li verovati u Njega? Možete li reći: “Gospode Bože, na Tvoju Reč, na Tvoju Reč, kao što su učenici to uradili u Svetom Marku 5-ta glava, kada su rekli: 'Gospode mi smo plovili celu noć i ništa nismo uhvatili. No ipak, na Tvoju Reč, Gospode, ja ću ponovo spustiti mreže,' rekao je Petar. Gospode, ja sam ribar; ja znam sve te znakove i kada je mesec povoljan. Znam kada se one skupljaju a kada ne. Znam kada su one u svojim školama a kada ne. I ne samo to, već sam plovio i celu noć, a ovde je ovaj sabor doktora sa mnom, Doktora Ribarenja. I mi znamo naš posao, i mi smo pretraživali ove tokove celu noć i ništa nismo ulovili. Ali, na Tvoju Reč, Gospode, spustiću mrežu, zato što je Glavni Hirurg tako rekao. Glavni Lekar je tako rekao.” I oni su uhvatili toliko ribe da su im se i mreže cepale. Zašto? Vera je pobeda. Možda tamo nije bilo niti jedne ribe u vodi. Ali kada je Bog dao obećanje, On će onda stvoriti ribe i staviti ih tamo.

E-37 Možda za vas nema šanse da živite dalje; možda umirete od raka; možda ste vezani za invalidska kolica; možda ste potpuno slepi. Ne znam u čemu je vaš problem, ali ako ćete vi uzeti recept Glavnog Lekara: “Sve što želite, kada se molite, verujte da ćete to primiti. I vi ćete to imati.” I ja verujem da će ta vera prevladati svaku poteškoću koja postoji... Vi možete biti toliko opterećeni grehom, sve dok vaša duša nije toliko prljava kako samo to može biti. Možda ste pokušavali da se otarasite tog vašeg zlog gneva, tog ogovaračkog jezika, tog torokanja preko telefona. Možda ste pokušali sa svakim lekom koji ste znali, ali ako ćete samo pustiti Isusa Hrista da uđe u vas večeras, On će izvršiti operaciju na vašoj veri i daće vam veru da se njom popnete dalje od ma čega što svet može proizvesti. Zašto? Vera je pobeda, koja pobeđuje ovaj svet.

E-38 Kako možete sumnjati, kada je Isus Hrist, Sin Živog Boga prisutan ovde, sada? On je veliki Sveti Duh u ovoj zgradi. Reč je to obećala: “Gle, Ja sam sa vama zauvek, sve do kraja sveta.” To je obećao Gospod. Bog mora držati Svoju Reč. Da li vi to verujete? Kada je On obećao da će učiniti ove stvari, Bog je onda obavezao sebe na to. Dakle, ja želim da vi o tome dobro razmislite. Ako ste u grehu, ako ima ma čega što je pogrešno vašem životu. Ja želim da vi o tome dobro razmislite dok mi savijamo naše glave, samo na trenutak radi molitve.

E-39 Pre nego što se pomolimo, voleo bih da postavim ovo pitanje. Želeo bih da pitam, da li ima čoveka ili žene, dečaka ili devojčice, u ovoj zgradi, koji bi želeli reći sa podignutim rukama: “Gospode, izgleda kao da ne mogu da nadvladam. Izgleda da ja znam da ne trebam raditi te stvari; ja-ja znam da ne bi trebalo da radim ovo ili ono, ali ja želim da Ti izvršiš jednu operaciju na mojoj veri upravo sada, nakon ove poruke. Ja želim da me Ti potpuno pregledaš i da izvršiš operaciju na svakom deliću moje obolele vere što me sprečava da nadvladam ove stvari.”

Podigniti Njemu ruke, hoćete li to učiniti? Gospod vas blagoslovio. Mesto je prepuno podignutih ruku. Male... Hajde da odložimo svako breme i svaki greh koji nas tako lako sapliće, i trčimo strpljivo ovu trku koja je pred nama, gledajući na Začetnika i Dovođenja naše vere, Gospoda Isusa Hrista.

Koliko vas ima ovde, koji su bolesni i u potrebi, koji će podići svoje ruke, i reći: “Gospode, radi na mojoj veri? Imam večeras potrebu, Gospode.” Bog vas blagoslovio. Vera je pobeda. Kako dobijamo veru? “Vera dolazi slušanjem, i slušanjem Reči Božije.” Dakle, vi koji ste u potrebi, toliko grešni, ja sada ne mogu načiniti oltarski poziv da bi vi došli ovamo gore do oltara, jer takav je raspored naše zajednice i nema čak dovoljno mesta. Ima puno ljudi koji stoje uz zidove. Ima ljudi koji su-koji su tu preko oltara, i ovo mesto je ovde takvo, da mi to ne možemo učiniti. Ali ja ću se sada moliti za vas, a vi se samo predajte Hristu, upravo ovog trenutka dok se ja molim.

E-40 Dragi Bože, mi molimo da Tvoja Božanska milost dođe na ove strpljive duše, koje veruju da Ti jesi i da nagrađuješ one koji Te pažljivo traže. I ja se molim da ti budeš njima milostiv, Gospode, i šta god da je u pitanju, taj rak sumnje, taj rak od gneva, maligno obolenje izazvano neverom, uduzmi to, upravo sada, Gospode, i daj njima Svetog Duha. Ispuni njihove duše Tvojom dobrotom. Krsti ih u Tvoje kraljevstvo upravo sada, dok oni podižu svoje ruke u ispovesti njihove vere. I molim Te, o milostivi Bože, da ovo učiniš za njih. Jer oni su promenili svoje misli od lutanja unaokolo po moru. Oni žele da pristanu u luku, i da ih priveže Glavni Graditelj, i načini ih novim stvorenjima u Hristu Isusu. I osnaženi Njegovim Duhom, upravljani Njegovom voljom; daruj im to, upravo sada, Oče, dok mi to ponizno molimo u Ime Isusa, Tvog Sina.

I sada, Gospode, bilo je mnogo ljudi koji su podigli ruke. Oni su shvatili da su oni lutali od mesta do mesta, mnogi od njih. Oni su prešli mnogo kilometara preko država da bi možda stigli do neke određene osobe koja se moli za bolesne. I oni su možda došli, dugim putem ovamo do nas, i ja to zaista cenim, Gospode. Šta da oni nisu verovali u mene da sam Tvoj sluga? Oni ne bi došli. Ja ti zahvaljujem što si im Ti dao da veruju u moju molitvu.

E-41 Gospode Bože, ja se sada molim veoma ozbiljno za svakoga pojedinog, da Ti, veliki Bog Neba, pokreneš svoga Svetog Duha u njihovim životima i da odsečeš svaku neveru od njih. Neka oni sada znaju da je u veri pobjeda a ne u nekoj osobi na zemlji, ne u nekoj crkvi, ili u nekoj molitvi nekog čoveka, što sve pomaže, već vera je pobjeda.

Mi smo čitali gde je Tvoj Sin, naš Spasitelj, otišao u Svoju vlastitu zemlju, a tamo su bili oni to su govorili: “Ko je ovaj momak? Nije li to drvodeljnin sin, zar ne poznajemo Njega i Njegovu majku, a ime joj je Marija. A ovde su i Juda i Josija, i njegove sestre?” I oni su se sablaznili i spotakli o Njega. A On se čudio njihovoj neveri i nije mogao učiniti moćna dela.

E-42 I mi razumemo da bez obzira koliko neka osoba može biti Tebi draga, no ipak u našoj vlastitoj veri je pobjeda. Ja se molim, Bože, da Ti ljude izvedeš izvan ovoga, i prikaži se ovde večeras, gde je vera usredsređena na principe uskrsnuća našeg Gospoda. On nije mrtav, već On živi u veke vekova. I On je obećao: “Ja ću uvek biti s vama, sve do svršetka sveta.” I mi verujemo da je On ovde. I mi se molimo dragi Bože, da On Sebe večeras pokaže vidljivo prisutnim, i neka onda, Sveti Duh zahvati svako srce, i obavi operaciju na veri, tako da oni mogu nadvladati njihove bolesti, i njihove nevolje, i njihove nemoći i da izađu odavde sa jednom čvrstom verom, čak iako se nije niti jedna stvar dogodila, no ipak to će stvoriti veru koja kaže da je to već učinjeno. To je pobjeda. Ona pobeđuje svet. Jer mi to tražimo u Njegovo Ime i za Njegovu slavu. Amen.

E-43 Prosto ne znam kako ću prozvati molitveni red, jer su ta vrata izgurana skroz na ulicu, i sva ova gužva je skroz do ulice, i svuda okolo po prozorima, i oko vrata, i ovde gore. Mogao bih to pokušati, ako vi to želite da ja učinim. Mogao bih pokušati prozvati molitveni red, ali bih rekao ovo, nakon ovog što sam propovedao uveren u sebe...

Verujem da ako ćete vi samo biti u poštovanju, i da uzmete svu veru koju ste dobili, kao ljudsku veru, i to predate u Božije ruke, i kažete: “Sada, Gospode, uzmi moje malo što treba da Ti dam, i neka tvoja vera dođe u mene.” Ja verujem da će vas On isceliti, i da dopusti meni da vas prozovem odavde sa bine bez da vi uopšte dođete ovamo.

Možete li to verovati? Dakle, ako ste dobili svoju molitvenu karticu, i ako se uzdate u to; mi ćemo to svakako koristiti. Vidite mi verujemo...

E-44 Dakle, želeo bih... To mi je upravo sada došlo u um. Jer mi je Bili Pol rekao, upravo nedavno dok smo dolazili unutra, da je on večeras podelio neke molitvene kartice. A mi smo uzeli čitavu gomilu sinoć, i on je rekao: “Oče, bilo je tamo nekih ljudi koji su želeli molitvene kartice, i ja sam im podelio molitvene kartice.”

Rekao sam: “To je sve u redu.”

On je rekao: “Ali, kako ćeš prozvati molitveni red?”

Onda je mnoštvo bilo tamo nazad, a sada su oni svuda sa strane. Tako da je to jedva moguće učiniti, da se organizuje molitveni red. Mi nemamo... U čemu je razlika za vas koji stojite ovde, ili što sedite tamo gde ste sada? Ovde je potrebna vera da bi se to obavilo. To je potrebna vaša vera, plus moja vera, sa Božijom verom; da sve to pomešamo, a i vaša i moja vera će izbledeti, a onda će Božija vera postati dominantna, a Reč će biti izvršena.

E-45 Želim samo da vas pitam ovo, na ovom temelju: “Da li vi verujete da je ovo bila Reč Božija?” Onda To ne može lagati, ako je To Reč Božija. To onda mora biti istina. Onda ako je to Božija Reč, i ako je To istina, onda je On obavezan za svaku Reč koju je On ovde govorio. On je obavezan da održi tu Reč.

Dakle, ako ste vi bolesni i umirete od leukemije, ili raka, ili šta god vi imali, tuberkulozu, a vi ste došli ovamo, i ako bismo doveli sve propovednike, koje mi znamo u zgradi, i dovedemo ih da se mole za svakog od vas, te ne bi delovalo, sve dok vi sami, ne bi imali vere. Vidite? Ali ako bi neko bio isceljen, i možda ako bi vi to primetili, da je Bog iscelio, ili ako bi tvrdili da su bili isceljeni, to bi pomoglo vašoj veri, jer biste vi videli da su oni isceljeni.

E-46 Nedavno u Dorbanu, u Južnoj Africi, ja sam se molio, i oni su doveli jednu osobu na binu. A vi znate tu priču; ja sam ovde to ispričao mnogima. Kako je tamo bili jedna žena isceljenja, a bila je muslimanka, a upravo ih je bilo tako mnogo iz svakog plemena, bilo je tamo oko dvadeset plemena ili i više. I onda kada smo stigli do jednog dečaka, koji je bio rođen hendikepiran i hodao na rukama. A kada je Sveti Duh počeo da mu govori, (on je bio Zulu.), i kada je Sveti Duh počeo da govori, i rekao tom čoveku, jednom afričkom Hotentotu, nije čak znao koja je desna a koja leva ruka, a čak mu je rekao i ko je bio. Oni su se podigli, a nadrilekari vračari su vračali. “Kakva je ovo nova stvar?” rekli su. A poglavice, koji su bili hladeni lepezama, zaustavili su lepeze.

A rekao sam: “U kolibi u kojoj živiš, tamo je slika moga Gospoda kako visi na zidu.” A otac i majka skroz negde iz mase, među hiljadama i hiljadama ljudi, ustali su i rekli su da je to istina.

I ja sam rekao: “Ti takođe imaš brata, koji je jahao na žutoj kozi ili psu, i povredio je svoju nogu, i on hoda pomoću štaka, i on je prisutan na skupu. Ali njegova vera, je upravo sada nadvladala, i on je isceljen.” Onda, zašto? To ga je šokiralo, jer belac koji čak nije znao njegov jezik, mogao mu je reći ko je bio, i šta se desilo. Kakva je to bila sila?

E-47 A dečak je to čuo preko prevodioca, odbacio je svoje štake, i eno ga kako skače i juri od sreće. A kada je njegov brat, koji nije znao koja je leva a koja desna ruka, a mislio je da ja želim da ga navedem da igra, taj domorodački ples, pošto je video kako mu brat trči i skače, to je uticalo na njega, i on se probio kroz barijere greha nevere. I ja sam pogledao nazad, i došla je vizija, koja mu je rekla da stane na noge; bio je isceljen. A dečak, čak bez dovoljno inteligencije, sa umom koji bi razumeo šta sam ja rekao, kao što mu je to prevodilac rekao. Imao je jedan lanac oko vrata, i ja sam ga uhvatio za lanac, i rekao: “Isus Hrist te isceljuje, ustani.”

Taj dečak, koji je bio rođen kao hendikepiran, stao je na svoje noge, i ne samo to već i pri zdravoj pameti, a suze su mu curile dole po njegovom crnom stomaku. A Slava Božija se spustila na to mesto, dok dvadeset pet hiljada sirovih pagana nije bilo isceljeno u jednom danu.

E-48 Šta su oni učinili? Sledećeg jutra, sedeo sam pored prozora, nakon što je došao gradonačelnik, rekao je: “Pogledaj kroz prozor; imamo iznenađenje.”

A sledećeg jutra, došlo je sedam velikih volovskih kola punih štaka, invalidskih kolica, i ostalih stvari; hodajući niz–idući niz ulicu, sa ljudima koji su bili u njima samo veče ranije, idući niz ulicu, i iz plemena Zulu, Šungaji, Buzutos, Kozitas, i sva raznorazna plemena koja bi ratovala jedna sa drugim, bili su u miru, jedan pored drugog, pevajući: “*Sve Je Moguće, Samo Veruj,*” na njihovom plemenskom jeziku.

Udaljio sam se od prozora, i podigao svoje ruke u vazduh, i odvratio nazad: “Divna milost, kako milozvučna, grešnog me spasila.”

To je bio najveličanstveni prizor, što su moje oči ikada videle, sve dok onda nisam video Gospoda u viziji.

E-49 Šta je to? To pokreće nešto. Ti ljudi nisu bili besciljno nošeni; oni samo to nikada ranije nisu čuli. A kada su čuli, upravo sa dečijom jednostavnošću, oni su se jednostavno uhvatili za to. To je bilo sve u tome, oni upravo—oni nisu morali imati ma kakvu operaciju. Oni su to upravo videli i pošli za time. To je bilo njihovo. Niko im ništa drugačije nije mogao reći; oni su to videli učinjeno.

Dakle, ako je Gospod Isus još uvek živ, i ako je ovde u Džefersonvilu, Indijani, u Sjedinjenim Američkim Državama, ako je On upravo isti Bog koji je bio i ovde, večeras, da vrati vid tom slepom propovedniku... On je isti Bog, koji je dao tom umirućem detetu od leukemije; a lekari su objavili sutra ujutro da je zdravo.

E-50 Upravo nedavno, ja sam dobio jedan članak o tome upravo ovde, mislim da je u jednom od ovih knjiga, nisam siguran. Ja sam ih čitao prošlih dana, i mislim da sam to vratio nazad u jednu od njih. Možda i nisam, nisam siguran. Ali čitao sam jedan članak od jednog od... Ovde je, upravo ovde. U jednoj od tih novina, ovde gore u Mičig—ili ovde gore gde sam imao svoj zadnji skup, bio je jedan članak u novinama, gde se pisalo o jednoj ženi. Ja—to je bilo u Burlingtonu, u Vermontu. A ona je bili skroz sasvim razočarana; i ona nije dobila molitvenu karticu od momaka tog dana. A Leo i Džin, i Bili, i još neko su bili tamo, kada je bila tamo. I ona je sedela skroz nazad, i iznenada, ona se zapitala zašto nije mogla doći u molitveni red, i došla je gore prva osoba, i bilo je rečeno: “Vi gospodo, ta i ta, iz tog i tog mesta, i nešto, nešto se desilo.”

Upravo tada, ona se probila preko ograde, rekla je: “Ja poznajem tu ženu i znam da je to istina.”

I pre nego što je i pomislila u svom srcu, a Sveti Duh me je pozvao i okrenuo, i rekao: “Gospođice, *tako i tako*, sedi tamo (skroz nazad, duplo duže nego što je ova građevina), mala dama na kraju u zelenoj haljini na sebi, rekao je: “Vi se gospodo zovete *tako i tako*.” Rekao je: “Vi ste bolesni od epilepsije; vi imate četiri do pet napada svaki dan.” I rekao je: “Zašto...” A ona je skočila na noge; to je bila ona. I ona je bila tako zapanjena, da nije znala šta da čini.

E-51 I rekao je: “I ne samo to, već vi ste takođe veoma uznemireni, zato što vam je muž u bolnici za ratne veterane, i oni su skoro izvadili skoro ceo njegov stomak, a sada je bolest dospela u druge delove njegovog tela, a doktori kažu da nema šanse da živi.” A ona, sa suzama koje su tekle niz obraze, i kao što to piše u novinama, ona je podigla ruke kao znak da je to istina.

Upravo onda u viziji, video sam ga kako dolazi kući. I rekao sam: “TAKO KAŽE GOSPOD, nemojte brinuti; uskoro će biti kod kuće zdrav.” A sutra ujutro, kada su ga vodili na pregled da bi ga ponovo operisali, kada je ta velika izraslina Hodkinsove bolesti izbijala iz tela, lekari... Rekao je: “Ja više čak ne mogu ni

osetiti da tu ima ma kakva izraslina. I doktori su ga sasvim ispitali, i nisu mogli pronaći nikakvu izraslinu. Odveli su ga na rengen i obavili svaki mogući test, ali on je bio savršeno zdrav, i vratio se nazad sledećeg dana zdrav i prav. Kako? Vera je pobeda! Bez molitvene kartice, bez polaganja ruku, bez ičega, već vera je pobeda koja sve pobeđuje. To je taj put.

E-52 Na mom zadnjem skupu u Čikagu, bila je tamo, na bini, jedna crnkinja. Oprostite mi, mislim da je ipak bila belkinja, stajala je na bini. A jedno veče pre, bila je tamo jedna mala stara Švedanka, i Bili je video kako daje jako puno novca za službu brata Ozborna za njegov Zlatni Afrički Poziv, za njegove misije. I Bili mi je rekao: “Kako može ta mala sirota žena, sa jednom običnom tufnastom haljinom na sebi, odakle joj uopšte toliko novca da priloži za misiju?”

I kada je Bili počeo deliti molitvene kartice, rekla je: “Dušo, daj mi molitvenu karticu.”

Rekao je: “Nemam ih više.” Otišao je do Đina ili Lea, koji ih je takođe delio, i pitao ih je, ali ni oni nisu imali više. Tako da je on rekao: “Sestro, potražiću vas sutra uveče i dati vam jednu.”

Rekla je: “U redu, dušo.” I otišla je negde gore na balkon, i zauzela mesto. Ništa nisam o tome znao.

E-53 A onda sam ja izašao to veče na binu, i jedna žena je bila na bini; a ona je sedela tamo gore, i ona je prešla granicu i dospela do mesta da je Bog radio na njenoj veri. A onda kada je dospela do te tačke, On je progovorio: “Ta žena koja sedi skroz gore na drugom balkonu, u drugom redu, sa tom preklopljenom haljinom na sebi, njeno ime je gospođa *ta i ta*, i ona se moli za svog muža koji je dispečer na železnici i gluv je na jedno uho.” A ona se skoro onesvestila; bila je Luteranka. I kada je stigla kući, a Gospod je rekao: “TAKO KAŽE GOSPOD, on je isceljen.” Kada je stigla kući te večeri, on je stajao pred vratima sav radostan. A to se poklopilo sa trenutkom otvaranja njegovih ušiju dok je sedeo u dispečerskoj kancelariji.

E-54 A crnkinja koja je sedela tamo videla je to i verovala. I ona je verovala za svoju sestru, koja je bila deset godina na psihijatriji u Litl Roku, u ludnici. A Sveti Duh je njoj došao, i rekao joj je ko je ona bila i ko joj je bila sestra, i rekao je: “Ona je bila jedan pobesneli manijak, udarala je glavom u zid deset godina, ali TAKO KAŽE GOSPOD, upravo je isceljena.” A sledeće jutro, kada su prošli kroz vrata, glavna sestra ju je zatekla kako stoji pored vrata, moleći da izađe napolje, pri zdravoj normalnoj svesti. Ona je poručila sestri u Čikago, ona je povikala i rekla: “Milostivi Bože, to je ono što je bilo rečeno sinoć na bini.”

Ona je rekla: “Draga, znam da nemaš para, ali ja ti šaljem odmah pare za avionsku kartu; dođi ovamo; skupovi se završavaju sutra uveče.”

I ta žena, koja je bila u ludnici deset godina, sledeće večeri je stajala na platformi i dala slavu Svemogućem Bogu.

Šta je to bilo? Njena sestra se probila kroz stvari ovog sveta. Stvari ovog sveta ne znači samo pušiti i piti, i juriti na zabave, to je takođe i nevera. Ona se probila kroz sve to dok nije otkrila da je njena vera pobedila. Ona je rekla: “Ako Bog može učiniti to za tu belkinju, Bog onda to može učiniti i za mene crnkinju.” I Bog je to učinio, i Bog će to učiniti svaki put kada naša vera nadvlada sumnju. Nije važno koliko je to loše. Oh, On je živ.

E-55 Ima li ma koga ovde, a da je bio u Čikagu to veče i da je čuo kako je žena svedočila? Podignite ruke. Dakle, da, pogledajte svuda ovde okolo. Sigurno da je bilo ljudi. Tamo ta žena koja je bila na psihijatriji sve te godine... Šta je to bilo? Vera je pobeda.

Dakle, ako je isti taj Isus večeras ovde, onda ako ja dopustim da se moja vera segne ka obećanju, da će se On vratiti i činiti iste stvari; ako samo možete osloboditi svoju veru do tog obećanja. Ako On to učini ma kome od vas, koji sedite tamo u tom slušateljstvu, hoćete li verovati da je On još uvek živ? Da li je On tako činio kada je bio na zemlji? Da li su tako činili i apostoli? Pavle je pogledao na čoveka i tako dalje; i dok je Isus govorio, ženi kraj studenca, kada je žena dotakla Njegove haljine, izašla napolje i sela. On se okrenuo i rekao: “Ko Me je dotakao?” Nije znao ko Ga je dotakao? Tako da je rekao: “Ko Me je dotakao?” Svi su poricali. On je rekao: “Ali Ja sam oslabio; sila je izašla iz Mene.” I On je gledao okolo dok nije pronašao tu ženu koja je to učinila, imala je tečenje krvi, i rekao joj je: “Tvoja vera je pobedila.”

E-56 A šta je to? On nikada nije rekao: “Ja sam te iscelio.” On je rekao: “Tvoja vera te je spasila.” Šta ste učinili? Imali ste veru koja je nadvladala, koja je pobedila, koja je pogazila svaku sumnju, jer ona je rekla u svom srcu: “Ako samo dodirnem Njegovu haljinu, biću zdrava.” Isus je imao... Ona je morala da se uhvati za nešto što je ona mislila u svom vlastitom umu. A ovde je Njegova vlastita Reč da će On biti ovde u ovom danu, i učinio je isto što je On učinio i tada. “Još malo i svet Me više neće videti ali vi ćete Me videti. Dela koja Ja činim, i vi ćete takođe činiti, čak i više od toga, jer Ja idem k Svome Ocu. I vi ćete činiti i više od ovoga.”

Ovde je to, mi živimo u ovim zadnjim danima. Isus je ovde. Hajde da se molimo, i hajde da verujemo, i vi verujte dok se ja molim.

E-57 Gospode, ovde se nalazi jedna grupa ljudi, a Ti si veliki Bog. Mi vidimo u Bibliji, gde si Ti iscelio mnoštvo, kada je tamo na putovanju Izraela, Mojsije, kada su oni izašli iz pustinje, nije bila među njima niti jedna slaba osoba. Ti si veliki Doktor; Ti si veliki Hirurg.

I sada, Gospode, neka ovi ljudi, koji su ovde večeras bolesni u telu ili u duši, da bi oni upravo sada predali njihov slučaj u Tvoje ruke, velikom Lekar. I radi na njima, Oče, do kraja, da se otkloni sva njihova sumnja.

Dakle, Tvoja Reč kaže da si Ti isti juče, danas i zauvek. Mi se molimo, da ti to konistiš kao nož, i spusti taj nož sada dole i objavi Sebe da si isti. "Biću sa vama i u vama." I onda, Gospode, kada ljudi budu videli da si Ti ovde, neka se njihova vera uspne iznad svake bolesti koja se nalazi u zgradi bilo da je greh ili bolest i neka budu isceljeni. Jer mi to tražimo u Ime Isusa. Amen.

E-58 Možete li shvatiti ili ceniti tu poziciju koja je na mene položena? Dakle, gledajte ovamo, ima najmanje dvesto pedeset ljudi koji ovde stoje, i više nego toliko, čini mi se. Da. čini mi se da ima više. Ja-ja ne znam, ali postoji ovde jedno veliko mnoštvo vas koje ne poznajem. Koliko vas koji ste ovde znate da vas ja ne poznajem, ne znam šta je sa vama? Podignite ruke. Samo pogledajte...?... Pa, ima ih posvuda. Sigurno, da ja to ne znam. Ali On zna.

Dakle, ako će On... Ako ćete vi samo predati Sebe Njemu, i dopustiti da vam On govori, po istoj veri koju je i ta žena imala, hoćete li Mu verovati? Ako-ako-ako je to, ako je ista dokazana činjenica, onda je to dokazana činjenica.

E-59 Ako neko dođe ovamo i kaže: "Imam lek za rak." Ako bi on izvadio taj rak ovde napolje koji je bio u lošem stanju, i doveo ovamo lekare i dokazao im da se rak može isceliti. Svi na svetu bi jurili za tim lekom. Pa brate, ja sam video Isusa Hrista kako je izlečio tako mnogo bolesti raka, no ipak On traži jednu stvar; ako ćete samo verovati. To izgleda kao da je najteža stvar. Ja sam Ga video kako otvara oči slepom, kako čini da bogalj hoda, video sam kako podiže mrtve nakon što su oni umrli, da su lekari to rekli. Tako puno stvari, od toga bi se moglo napisati mnoštvo knjiga, ako bih rekao šta sam sam video da On radi. A ipak, tako je teško poverovati.

E-60 Dakle, ako svi vi koji ste bolesni ovde... Želim da svi budete u najvećem poštovanju. Dakle, ja verujem... Ja sam veliki vernik u emocije. Ja verujem da sve što nema emociju je mrtvo. Ako vaša religija u sebi nema ni malo emocija, bolje je da je sahranite, jer... Ali postoji vreme za sve stvari.

Ako biste došli k meni, i ako bih vam ja mogao dati, a vi kažete: "Brate Branham, treba mi sto dolara." Vi biste zaista došli u poštovanju i rekli: "Brate Branham, meni očajnički trebaju tih sto dolara." A vi znate da ja imam sto dolara u svom džepu, i vi verujete da ćete zadobiti moje simpatije da bih vam dao tih sto dolara. Dakle, vi biste stajali tamo u poštovanju, u očekivanju da to primite. A onda kada bih vam ja dao tih sto dolara, vi biste upravo mogli da povičete koliko god glasno želeli. Dobili ste sto dolara u svoje ruke. Vidite? Ali, kada dolazite, dolazite sa poštovanjem, ne dolazite uzvikujući da bi me tako pitali da vam dam tih sto dolara jer vas onda ne bih možda razumeo. Vidite? Tako da vi dolazite da me pitate, a onda kada vam ja dam tih sto dolara, onda počinjete da uzvikujete. Tako kada...

E-61 Hajde zamolimo Boga da pokrene Svoj Sveti Duh u-unutar ovih zidova, i izvan zidova, gde god da to može biti, nije me briga gde vi stojite. Gde god da je to, nije me briga. Ako je to i na drugom kraju države a vi se za nekoga molite. On će To pokrenuti.

I hajde da samo vidimo. Bog je rekao: "Isprobajte Me." To je dobar način da se dokaže da li je Bog Bog ili ne. "Oprobajte Me," rekao je Gospod. Dobro, ako je On Bog, onda-a mi znamo da On jeste, zamolimo Ga da On ovde učini te stvari koje je On i ranije činio, i onda nećete morati da dođete ovamo gore. I ako to bude učinjeno, najmanje na troje različitih ljudi, kroz celu zgradu, ako se desi da-ako se to desi na ljudima koje ne poznajem, ja ne želim primiti one koje znam. Vidite? Ja želim da-da se to desi na nekome koga ne poznajem.

E-62 Dobro, što se tiče znanja o bolestima, postoji samo jedna osoba ovde, a da ja za to znam, za njene bolesti, a to i nije bolest, to je moja dobra i draga prijateljica Edit Rajt, koja sedi tamo nazad. Ja je poznajem, ona je godinama bolovala. Mi smo se molili za nju, a ona nikada-izašla je napolje od bolova tada, bilo je to davno, ali Gospod nikada nije oslobodio devojkicu od njenih bolesti. Ja znam šta nije uredu sa Edit. Osim toga, ovde ne znam više ničije bolesti. Ali ako me poznajete, ja bih onda voleo da vi uvidite da to nisam ja, da je to Gospod. Dobro, molite se; ja ću se moliti i hajde da samo verujemo Gospodu.

A sada, sestro Gerta, polako koliko god to možeš, želim da sviraš: “*Naš Dragi Lekar Sad Je Tu, Naš Dragi, Mili Isus.*”

E-63 Ja gledam ovde preko na svog prijatelja Banks Vuda. Svako ovde poznaje brata Vuda, ovde u zajednici, on je jedan od odbornika ovde, ali on je bio ranije Jehovin Svedok. To je sigurno za njega bila značajna stvar. Ali kada je on došao u Lojevil, i video kako Gospod čini stvari, on je imao jednog nepokretnog sina, jedna strašna paraliza mu se proširila po nozi. Tako da je on pratio te skupove. Ja to nisam znao i nikada nisam čuo za njega. Ali kada je on došao ovamo gore... Otrprilike u to vreme ja sam se vratio sa one strane okeana, iz Švedske i sedeo sam te večeri skroz negde nazad u zgradi, a Gospod Isus je prozvaao tog dečaka, Davida, i iscelio ga. A danas dečak jedva da i zna koja je to noga bila što je bila isceljena. Vidite? Oh, stotine stvari, ako ćete samo verovati.

E-64 Jednog dana sam razmišljao, i zaista sam to pitao, sećam se—to je bilo—video sam neke Amiše, ili možda, Mononite, bili su u zgradi, a male dame sa svojim kopicama na glavama. To je upravo ono što me je navelo da o tome razmišljam. Ja sam bio u Fort Vejnu, Indijana, a tamo je bila jedna mala Mononit devojka, koja je primila Svetog Duha, ili je možda mogla biti i Amiškinja; bila je jedna od tih vrsta vernika, ili Mononit ili Amiš. I ona je bila jedna ljupka devojka, i ona je svirala: “*Naš Dragi Lekar Sad Je Tu, Naš Dragi, Mili Isus.*” A tamo je bilo jedno malo dete, koje su mi predali u naručje, bilo je bogalj. I dok sam se molio, malo dete je bilo isceljeno i iskočilo mi je iz ruku, i otrčalo niz binu, a majka se onesvestila. A ta Amiškinja ili Mononitkinja je poznavala tu gospođu, i Sveti Duh je pao na nju, i ona je počela da uzvikuje. I ona je podigla svoje ruke i odjurila od klavira, a pijano nije prestao da svira, svirao je “*Naš Dragi Lekar Sad Je Tu, Naš Dragi, Mili Isus.*” Dolazeći sa svih strana ljudi su se penjali jedni preko drugih, a te dirke od slonovače su se i dalje kretale svirajući “*Naš Dragi Lekar Sad Je Tu, Naš Dargi, Mili Isus.*” A oni su ležali po patosu, svuda okolo skrhani od straha prisutnosti Svetog Duha... On je još uvek živ. On je još uvek Isus.

E-65 Dakle, hajde samo tiho da to pevamo, a onda—onda ćemo videti šta Gospod ima. Svi sada sebe usmerite u veru, i počnite da gledate ovamo, i verujte sa svim svojim srcem.

Naš dragi Lekar sad je tu...

Gospode Isuse, molim se da Ti daruješ to...?...[Brat Branham se moli tiho—Izd.]

...Srca radosna,

O, čuj glas Isusov.

Predivni zvuk anđeoske pesme,

Predivni...

Sada, vi bolesni ljudi, samo izbacite svaku sumnju. Mnogi od vas nikad nisu videli ovo pre, recite: „Verujem svakako.“

Isus, dragi Isus.

[Brat Branham pevuši – Izdavač.]

E-66 Nadam se da nisam fanatik, ali mi se sada čini, kao da bih otišao u svoju sobu, zatvorio vrata, ušao u tajnu sobu i zatvorio vrata. Sada se je zatvaram od sve publike. Razumete? “Molim se vašem Ocu, Koji vidi tajno, a onaj koji vidi u tajnosti nagradiće vas javno. Molite i biće vam dano; tražite, i naćićete; kucajte, i otvoriće vam se. Jer svaki koji traži nalazi.” Zamislite Ga da je ovde, ono što ste videli tamo na toj slici, to Svetlo, taj Oreol. To nije daleko. On je rasuđivač tajnih misli. To je Hrist. “Još malo...Ja dolazim od Boga, i vraćam se Bogu.” On i jeste, vratio se pravo nazad u ono što je On bio. Kada On dolazi ponovo, On će biti u telesnom telu, kao što je On bio Gospod Isus.

E-67 Mogli biste reći: “Brate Branhame, šta ti to radiš?” Samo se više predajem. Dakle, to je...Ja samo stojim ovde. Ovo sada nije neka predstava. Ne, gospodo. Da niste to pomislili; stajaćete onda na lošem tlu. On pokušava da se probije do nečega. Božija Reč je na probi. Kao što sam rekao: “Da je On bio.” A šta da nije? On će uvek držati Svoju Reč. Ja se toga ne bojim. Neko će već negde dotaći rub Njegove haljine.

Biblija je rekla: “On je sada (upravo sada) Prvosveštenik, koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti.”

E-68 Vi gledate tako ozbiljno na mene, damo, sedite tamo u toj plavoj haljini na sebi. Mislim da vas ne poznajem. Izgleda da nigde ne mogu doći u kontakt sa nečijom verom. Možda će ovo pomoći... Da li vam je potreban Bog? Ako sam ja jedan stranac, vi onda podignite ruku. Ja vas ne poznajem, no vi poznajete mene. U redu. Nemam pojma zbog čega ste vi ovde; nikada vas nisam video u svom životu, koliko je meni to poznato. Verovatno ste bili negde na mojim skupovima. Ako mi Gospod Isus kaže u čemu je vaša nevolja, hoćete li verovati? Vi ćete morati to verovati ako je to istina. I možda će to dati veru i drugima da krenu u

akciju. Razumete? Ne znam. Samo sam vas video kako tamo sedite i kako gledate na mene. Skoro da niste skrenuli pogled s mene. Vi ste završili.

Ova žena sedi ovde napred, poznajem je. Ove ljude ovde poznajem. No ne mislim da poznajem i vas. Ja vas ne poznajem, ali On zna. Ako imate neku potrebu, voleo bih kada biste stajali ovde na podijumu...Da. Dakle, ako neko to može videti; nadam se da vi možete. Deluje mi kao da žena postaje stvarno zamagljena, no ona je – nešto ili nešto drugo nije u redu, ona ima kožno oboljenje. Tako je. Podignite ruku ako je to tačno. To se nalazi na pokrivenom delu tela, ali ona to ima. To je tačno. Vidite? Samo jedan kontakt dok... On je rekao: “Pogledaj na nas.” I dok su nepokolebljivo gledali na njih... Pavle je rekao: “Vidim da imaš veru da ozdraviš.”

E-69 A Šta je sa tom malom damom koja sedi do vas? To se probilo kroz barijeru i za nju, zato što se i ona takođe molila. Ja vas ne poznajem; mi smo stranci jedno drugome. Da li je to tačno? Ako mi Sveti Duh otkrije u čemu je vaša nevolja, ili zbog čega ste vi ovde, ili nešto iz vašeg života, što vi znate da ja ne znam, hoćete li verovati da to – u tu silu, da nevidljiva sila dolazi od Hrista? Želim vas nešto pitati, upravo sada, na vas se spustilo jedno osećanje, stvarno lepo nešto, krotko, ponizno osećanje. Ako je to istina, podignite svoju ruku? Vidite? To je to. Upravo nad vama se nalazi to Svetlo. A vi patite od problema sa nogama i stopalima, to je tako, zar ne? Mahnite tom maramicom ljudima, ako je to tačno, tako da vide. Mislim da vas to više neće nikada ponovo gnjaviti.

To je...Ko to čini? Šta je...Tu su ljudi koje nikada nisam video u svom životu. Ko to čini. To je dvoje.

E-70 Tamo je jedan mladi čovek koji sedi odmah do te žene, upravo tamo sada. I počeo je plakati čim ga je To pogodilo; ima još nešto u vezi te žene. Ne, u pitanju je sam taj mladi čovek. On ima problema sa grlom i glavom. Tako je. Mislim da se ne poznajemo, mladi čoveče? Nikada te nisam video. Tako je. Tako je. Ako je to tačno, podignite ruku.

Tamo se nalaze troje ljudi što sede u jednom redu; nikada ih nisam video niti imao ikakav kontak u životu s tim ljudima. Hoćete li verovati?

Neko iz ovog pravca, dakle, to je odavde. Koliko ima bolesnih i sa potrebom iz ovog pravca? Podignite ruke, svi koji se nalazite u ovom pravcu, koji su u potrebi. Ooo, pa to je posvuda. U redu. Dakle, samo nastavite verovati.

E-71 Čovek stoji i gleda na mene, vi morate naći Hrista ili ćete umreti. Ubiće vas rak. Bog je iscelitelj.

Ova starija dama, sedi ovde, upravo ovde u sedištu. Boluje od stomačnih problema i artritisa. To je tačno. Da li verujete da je s time svršeno?

Vi se okrećete i gledate oko nje, da li verujete? Treba li vam Hrist? Verujete li da sam ja Njegov sluga? Ta izraslina koje želite da se rešite, da li verujete da će Bog to učiniti? Ja ne vidim tu izraslinu, ali ona je tamo. To je nazad na vašem vratu. Možda ako vam kažem, zovete se gospođa Velč, hoćete mi verovati dok vi...? To je tačno, zar ne? U redu. Nikada vas nisam video u svom životu; znate to. Verujte Bogu.

E-72 Tamo nad tom malom ženom, koja tamo sedi je znak smrti, takođe rak. Da li verujete, damo, da će vas Bog ozdraviti? Verujete? Bolujete od raka, to je jedna mračna senka koja je nad vama. Kažem vam sada, da je otišla. Ako ćete verovati? Ne poznajem ženu; nikada je nisam video u svom životu. Ne poznajem nikoga od ovih ljudi, koliko ja to znam. Hoćete li verovati?

Gledam na jednog čoveka, mislim da ga nikada u životu nisam video. Ima kilu. Da li verujete da će vas Gospod izlečiti, gospodine, od te kile, da ćete ozdraviti? Vaša žena pati od nervoze i slabosti. Propovedniče Rid, tako se zovete. Ja vas ne poznajem. A ionako niste iz ove države. Vi ste iz Ohaja. Tako je. Ako je to tačno ustanite. Sada je s time završeno, i za vas i za ženu, oboje. Verujte od sveg srca. Možete li sada verovati?

E-73 Skroz nazad u ovom redu, nazad u ovom pravcu...Možete li videti to Svetlo kako se nalazi tamo? To je žena koja ima virusnu infekciju, pravo dole niz ovaj red. Vi niste iz ovog grada. Vi ste rođeni u mestu zvano Kolumbus u Indijani. Zovete se Elizabeta. Živite u ulici koja se zove Ohajo Ulica. Broj kuće je 1932 Ohajo Ulica. Idite, verujte, sada vas je to napustilo. Verujte.

A sada se taj Duh pomera; ide na ovu stranu do jednog čoveka. Postoji neka veza. Ne. To je – on je iz Kolumbusa, i ima probleme sa očima i ima čir. Da li verujete da će vas Gospod Isus isceliti, gospodine, da će vas ozdraviti? A i vaš mali nećak sedi tamo ispred vas, dete vaše sestre. Ono ima neku bolest kostiju, i sada neće da jede, i to na neki način to komplikuje. Ako ćete verovati od sveg srca, možete ozdraviti. Verujte Bogu. Koliko vas sada veruje?

E-74 Vidim još jednu senku od raka, koja se nalazi tamo; ako ćete verovati od sveg srca, sestro, biće učinjeno. Možete...Da li je vaša vera prešla sada tu liniju sumnje? Koliko vas veruje da se vaša vera probila

preko te linije sumnje? Podignite ruke. Šta vam je onda preostalo nego da idete slobodni? Sve je gotovo onda.

Ove male devojke koje sede ovde u stolici, poznajem vas. Nisam vas znao do sinoć, ali vas sada poznajem. Čuo sam danas o vama od moje žene. Majka vam se zvala Falkerson pre nego se udala. A to je bolest o kojoj niko ništa ne zna. Vaši prsti su se jednostavno zarazili, i dobile ste bolest krvi, nešto tako na vašim rukama, i onda sledeća stvar prsti su počeli da otpadaju, obema vama male devojčice. Vi ste dve male predivne male dame; poznavao sam vašu majku. Vaša baka je bila isceljena jedne večeri, kada sam je posetio pre nekih dvadesetak godina, od tuberkuloze. Tako je. Gospoda Falkerson. Bog neka ukori tog đavola koji vas ometa, predivne male devojke; neka sila koja je podigla Isusa iz groba, otera od vas tu stvar i da vas nikada više ne muči. Kažem to na temelju autoriteta Božije Reči. Morate se naljutiti na đavola. Bog nam daje pobjedu; i mi smo je upravo sada postigli. "Ovo je pobjeda koja pobjeđuje svet, vaša vera."

E-75 Svi koji verujete da ste izlečeni Njegovom silom, ustanite na svoje noge i proslavite Ga, svugde u zgradi. Podignite sada ruke i hajde da Ga slavimo. Hvala Ti, Gospode Isuse, za Tvoju isceliteljsku silu. Ovo je vera koja pobjeđuje. Ovo je pobjeda, naša vera. Mi objavljujemo sada da su oni isceljeni u Ime Gospoda Isusa Hrista. Daruj to, Gospode.

"Slaviću Ga" Gerti, "Slaviću Ga". Da li ste se probili preko te linije?

Slava Jagnjetu što je zaklano radi grešnika;

Slavite Ga svi ljudi,

Jer je Njegova Krv oprala svaku mrlju.

(U redu. Dođite sada s time.)

Slaviću Ga, slaviću Ga,

Slava Jagnjetu što je zaklano radi grešnika:

Slavite Ga svi ljudi,

Jer je Njegova Krv oprala svaku mrlju.

E-76 Slušajte. Ja još uvek verujem, prijatelji, da se ne možete popeti na to mesto. Neću dozvoliti đavolu da porazi jedan ovakav skup. Nema razloga za to. Evanđelje se propovedalo a Hrist je ovde da ga potvrdi. Đavo je lažov. Svaki od vas je isceljen kroz Isusa Hrista...?...tamo napolju s tom verom; ovde je to; to je vaše. Nemojte se više lelujati; utvrdite se na Golgoti i dajte Njemu slavu i čast. Recite Mu da Ga volite; recite Mu da Ga cenite, i pređite tu liniju koja vas odvaja, i Bog će vas isceliti i ozdraviti. Stvarno to mislite, nemojte to samo reći, mislite to od srca i proslavite Ga.

Slaviću Ga (Skroz iz srca.) Slaviću Ga,

Slava Jagnjetu što je zaklano radi grešnika:

Slavite Ga svi ljudi, (Slavite Ga!)

Jer je Njegova Krv oprala svaku mrlju.

E-77 Kakvu mrlju? Mrlju sumnje. "Sada sam isceljen; Njegovim ranama ja sam isceljen. Pripadam Gospodu; nestale su moje bolesti. Slaviću Ga. Slaviću Ga. Daću Mu čast. Klicaću u pobjedi. Rećiću Mu da Ga volim. Verovaću Mu. Slobodan sam." Haleluja!

...ljudi,

Jer je Njegova Krv oprala svaku mrlju.

Slaviću Ga, slaviću Ga,

Slava Jagnjetu što je zaklano radi grešnika:

Slavite Ga svi ljudi,

Jer je Njegova Krv oprala (To je to; probijte se u to)

svaku mrlju.

Slaviću Ga, slaviću (Haleluja! Haleluja!)

Slava Jagnjetu što je zaklano radi grešnika:

Slavite Ga svi ljudi,

Jer je Njegova (Ovo je to) Krv oprala svaku mrlju.

Slaviću Ga, (Upravo bez prestanka. Opran u Krvi)...Ga,

Slava Jagnjetu što je zaklano radi grešnika:

Ooo, slavite Ga svi ljudi,

Jer je Njegova Krv oprala svaku mrlju.

E-78 Slava! Slava Gospodu! Da li Ga volite? Slavite Ga! Slavite Ga! Veličanstveno Jagnje...?...živi, i sada je uvek prisutan, Jehova Bog Starog Zaveta prisutan je u ovom danu. Kako su divna i veličanstvena Njegova dela. Njegovi znaci i čudesa su nedokučivi. Ooo, kako predivno. Ooo, On je veličanstven.

Koliko vas oseća Božiju prisutnost upravo sada? Sigurno. Neka sada iščezne svaka sumnja iz vas. Vi ste isceljeni. Njegovim ranama vi ste isceljeni. Sve je gotovo. Slavite Ga i dajte mu čast. Sveti Duh se spušta svuda po zgradi. Veliki svetlosni Oreol kruži po ovom mestu. Kako je to predivno. Kako Ga mi volimo.

Kad se borba svrši nosićemo krunu!

Da, nosićemo krunu! Da, nosićemo krunu!

I kad se borba svrši nosićemo krunu

U Novom Jerusalimu.

Nosićemo krunu, nosićemo krunu,

Nosićemo blistavu i sjajnu krunu.

I kada se borba svrši nosićemo krunu.

U Novom Jerusalimu.

Nosićemo krunu, nosićemo krunu,

Nosićemo blistavu i sjajnu krunu.

I kad se borba svrši nosićemo krunu

u Novom Jerusalimu.

E-79 Ovo je po mom mišljenju kao Sveti Duh kada je pao na dan Pentakosta, koji seče i lomi lance. I baš sam zapazio, dok sam stajao ovde, da je na skupu jedan brat Mononit, iz Indijanopolisa. On je došao i imao je epilepsiju mnogo mnogo godina. A Sveti Duh Ga je prozvao na skupu, mislim da je tako bilo, i nikada više nije ponovo imao napad. Gospod Bog ga je iscelio i savršeno ga je ozdravio, propovednik Mononita. Ooo, nije li On predivan? To niko ne znao do onih koji su okusili Njegovu dobrotu, oni znaju koliko je On dobar.

E-80 Dakle, prijatelji, po mom mišljenju, ovo je ta stara religija, kada Gospod Isus Hrist dođe među nas i blagoslovi nas. Sretni smo što ste ovde. Verujem da svaka osoba koja je sada u Božijem Prisustvu, ako je vaša vera potopila dole sve sumnje, onda ste sada slobodni. Samo od sada pa nadalje više nemojte pričati ni o jednoj bolesti da je imate. Nastavite dalje. Vi ste predali svoj slučaj nekom doktoru, a sada to predajte Isusu. On operiše vas i uklanja svaku sumnju, tako da bi mi to mogli imati. Gospod neka vas blagoslovi.

Ova stara religija,

I ona je meni sasvim dovoljna.

Ova stara religija,

Ova stara religija,

Ova stara religija,

I ona je meni sasvim dovoljna.

Čini da svakoga volim,

Čini da svakoga volim,

Čini da svakoga volim,

I ona je meni sasvim dovoljna.

Ova stara religija,

Ova stara religija,

Ova stara religija,

I ona je meni sasvim dovoljna.